

IN ACEST NUMĂR:
În pag. Tribuna prietenilor artei
2 Pledoarie pentru
dramaturgia esențialului

În pag. **3**

**SEMNĂTURI SOLEMNE
PE CERTIFICATUL
BUNĂSTĂRII**
Conferințe de constituire a Uniunilor
raionale ale cooperativelor agricole

În pag. **5**
• Antrenarea tinerilor în
intrecerea socialistă și
activitatea organizației
U. T. C.
• Caut o nevastă (foileton)

Verificatorii Mihai Iancu și Gh. Georgescu de la Uzina mecanică fiind din București examinează cu multă exigență cotele pieselor

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5205 6 PAGINI — 25 BANI Simbătă 12 februarie 1966

Proletari din toate țările, uniți-vă!

„Sfarmă piatră”
se... dezvoltă
Apetitul „uriasului sfarmă
piatră” — cum denumesc în
glumă băimărenii uzina centrală
de preparare a minereului
din oraș, pentru că „înghite”
producția a șase exploatări
maramureșene — este în con-
tinuă creștere. Porția zilnică
va crește cu încă 1000 de
tone.
Cele două linii de zdrobire
a minereului sînt în curs de
asamblare, urmînd ca la în-
trarea lor în funcțiune, împreună
cu alte linii montate de curînd,
uzina să prelucereze o cantitate
de două de minereu față de
acum trei ani.
(Agerpres)

AGREGATE PENTRU HIDROCENTRALE

După terminarea montării
turbinelor hidraulice la „Ba-
cău 1”, specialiștii au trecut la
instalarea agregatelor respec-
tively și la hidrocentrala „Ba-
cău 2”.
În anii șesenalului sectorul
producției de agregate necesare
înzestrării termo și hidro-
centralelor puse în funcțiune
în țara noastră, s-a dezvoltat
în permanență. Pentru satisfac-
erea necesarului de grupuri
energetice au fost realizate
turbine cu abur începînd de la
1 pînă la 10 MW și hidroagre-
gate de 4 pînă la 22,5 MW, iar
în prezent sînt în curs de fa-
bricatie turboagregate de 12 și
50 MW. Alimentarea acestora
cu abur se face din cazanele,
de asemenea în curs de fabri-
cație, de 120 și 420 tone abur
pe oră.
În actualul cincinal, în afară
de cele trei hidroagregate pen-
tru șantierul de la Portile de
Fier se vor asigura hidroagre-
gate de 30, 125 sau 175 MW,
pentru alte hidrocentrale ce
se vor construi în țară.
(Agerpres)

CURAJUL PE CARE ÎL RESPECTĂM

de ION BĂIEȘU
Curajul este acea
înșușire omenescă
de a desăvîrșiță no-
blețe, care produce
asupra oamenilor
cea mai puternică și
tulburătoare impresie,
poate cea mai respec-
tată și la hidrocentrale
energetice au fost realizate
turbine cu abur începînd de la
1 pînă la 10 MW și hidroagre-
gate de 4 pînă la 22,5 MW, iar
în prezent sînt în curs de fa-
bricatie turboagregate de 12 și
50 MW. Alimentarea acestora
cu abur se face din cazanele,
de asemenea în curs de fabri-
cație, de 120 și 420 tone abur
pe oră.
În actualul cincinal, în afară
de cele trei hidroagregate pen-
tru șantierul de la Portile de
Fier se vor asigura hidroagre-
gate de 30, 125 sau 175 MW,
pentru alte hidrocentrale ce
se vor construi în țară.
(Agerpres)

Frumusețe din Țara Moților

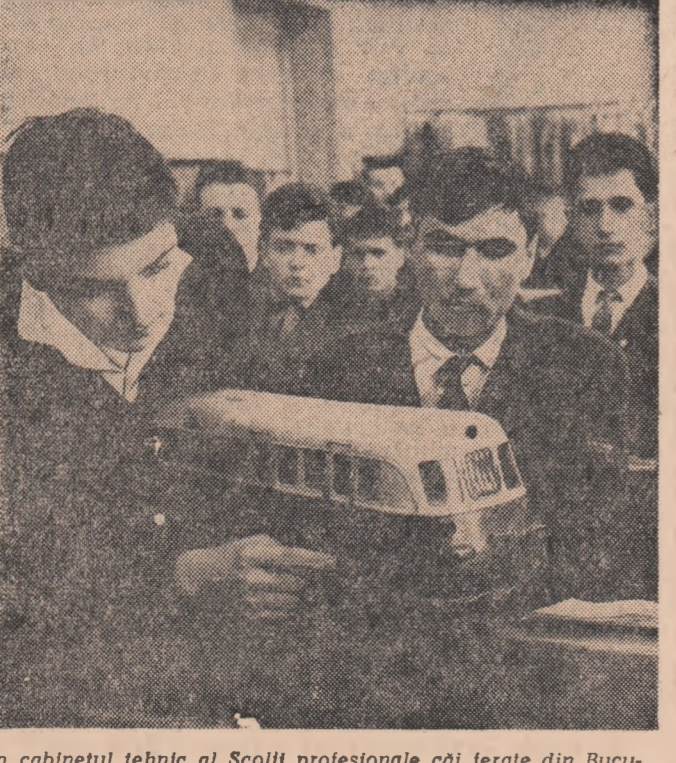
• Noul muncitor și ajutorul maestrului • Procentele
cresc și scad în raport direct cu răspunderea
personală • Nu preocupări „în general”, ci acțiuni
diferențiate pentru fiecare tînar

De ce sub normă?

**UZINA ARATĂ CU DEGETUL
SPRE ȘCOALĂ,
IAR ȘCOALA SPRE UZINĂ**
Uzina constructoare
de mașini unelte
„Inafătirea” din O-
radea își mărește
aproape în fiecare
an numărul muncitorilor
cu tineri absolvenți ai
centrului școlar din
localitate. După o pregătire
teoretică și practică,
de trei ani, ei fac acum
pași în meseria de lăcătuși,
turnători, strungari, frezori.
La numai cîteva luni o bună
parte dintre ei reușesc să
se ridice la nivelul pregătirii
și exigențelor necesare
intr-o uzină care atinge
prin ritmul ridicat al
productivității și precizia
pieselor lucrate, parametrii
tehnici dintre cei mai
ridicați. Și totuși, la o
analiză făcută cu puțin
timp în urmă s-a constat
că un număr de muncitori
nu reușesc încă să realizeze
sarcinile de plan. Marea
lor majoritate sînt locu-
mași ai acestor tineri,
prospeți absolvenți ai
școlii profesionale.
Problema reține atenția
fiindcă fenomenul apare
în fiecare an odată cu
venirea fostilor elevi în
uzină. Care este cauza?
Pregătirea făcută în
școală este deficitară? Nu
îi se asigură chiar de la
început condiții optime
de lucru? Este necesară
o perioadă mai îndelungată
de acomodare cu condi-
țiile noi de lucru, cu rit-
mul muncii mai accelerat
al producției industriale?
Fenomenul preocupă un
număr însemnat de cadre
din conducerea tehnică a
uzinei, muncitorii cu o
bogată experiență. Am
sollicitat părerea unora
dintre ei.
— Spre deosebire de
anii trecuți — ne spunea
inginerul BERINDE, șeful
secției prelucrării mecanice
— actualii absolvenți
sînt mai bine pregătiți,
posedă cunoștințe tehnice
mai bogate, mai variate.
Faptul devine evident
dacă cercetăm situația
îndeplinirii sarcinilor pe
ultimii trei ani. În 1965
numărul absolvenților care
nu și îndeplinesc normele
a scăzut simțitor. Totuși
mai există deficiențe
existente încă în pre-
gătirea lor provin din
lăptușă în producție nu
este bine organizată. În
această perioadă nu se
reușește să se formeze
la elevii acele deprinderi
necesare pentru minuirea
corectă a mașinilor în
ritmul și precizia cerută
de tehnologie.
— Tovarășul inginer
are dreptate — a intervenit
maistrul GHEORGHE FILIP.
Practica în producție a
elevilor continuă să fie
considerată de școală și
chiar de conducerea
întreprinderii ca o lăptușă
în construirea elevilor.
În desigur, în această
trecătoare ei nu există
un program unitar, fiecare
maistru care la în-
primește un număr de
elevi, o organizează
cum se pricepe și se
ocupă de tinerii cînd
are timp.
Soluția ar fi ca ori
școala, ori întreprinderea,
ambele la rând, să
numească un instructor
de practică cu reale
calități pedagogice care
să se ocupe numai cu
această problemă: să-
i ajute pe tineri, să le
explice diferite lucruri,
să le facă demonstrații
practice. Apoi, muncitorii
cu înaltă calificare
pe lângă care elevii
fac practică să considere
ca pe o îndatorire de
înaltă răspundere
ajutorarea acestor tineri
să pătrundă în tainele
meseriei. În fond ei
sînt viitorii muncitori
și așa cum îi pregădim
— așa-i vom avea
cînd devin salariați.
Relatăriile celor doi
interlocutori concentrează
de fapt opiniile și
concluziile întregului
colectiv al uzinei cu
privire la deficiențele
ce există în pre-
gătirea elevilor.
CRĂCIUN BEJAN
corespondentul
„Scintei Tineretului”
pentru regiunea Crișana
(Continuare în pag. a V-a)

Zi de lucru în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej

În cabinetul tehnic al Școlii profesionale căi ferate din București. Lecție de circuite electrice
Foto: AGERPRES

Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej se recomandă singur: străzi largi, aerate, pomii verzi, covorașe de iarbă și flori și, mai ales, curățenie. „O bună parte din locuitorii orașului au fost mai înții constructorii lui, spunea cineva. Și oamenii aceștia își respectă munca”. De altfel, în anul 1964 orașul a obținut locul I pe țară în întrecerea pentru buna gospodărire.
Poate tocmai de aceea este izbitor contrastul produs de aspectul năpăstiat al unui bloc aflat sus, pe o terasă a orașului. Este blocul tineretului. Aici locuiesc aproape 400 de tineri nefamilisti.
Odată trecut pragul căminului te surprind multe: răcoala caloriferelor la etajele superioare, dezordinea din unele dormitoare, de la grupurile sociale, din bucătăriile comune.
Poate nu există suficient personal de îngrijire? Da de unde! Notele de întreținere plătite de căministi, îți arată că există aici un administrator, cîteva femei de serviciu, cîteva portari. Notele da, nu însă și podelele, nu și spălătoarele, nu și ceașcările. Cu toate că tinerii le-a fost reținută (de

„Praguri” văzute și nevăzute

către întreprinderea de gospodărire orășenească — care administrează blocul) contra valoarea unor defecțiuni acestea nu sînt remediate.
Cam neprimitor blocul tineretului, cu toate că în multe camere se simte grijă, strădania tinerilor ca totul să fie ca acasă. Oare nu e căminul casa lor a tuturor împreună și a fiecăruia în parte? Unii se mîndresc în camera de banurile care le-au fost încredințate.
Fără îndoială că viața în cămin, ordinea, curățenia, păstrarea bunului obște depind de fiecare dintre locu-
tari, de educația lor, de modul în care știu să se respecte pe ei și pe ceilalți. Aici este vorba de un proces educativ mai îndelungat, care ar trebui să constituie o preocupare a comitetelor U.T.C. din marile întreprinderi ai căror tineri locuiesc la bloc, a comitetului orășenească U.T.C.
Mai sînt tineri care se manifestă zgomotos, după o petrecere în oraș, tulburînd liniștea celorlalți, sînt fete care manifestă o anumită superficialitate în relațiile de prietenie. Alții, în orele lor libere, devin „bulevardiști”, preferînd să se oprească la

șosea din colțul străzii, vocația lor e ochiada și birfa din holul căminului, talentul lor se manifestă în gluma proastă, dormitoarele și holurile devin pentru ei o scenă pe care își etalează lipsa de bun simț.
Sînt un om corect la locul meu de muncă, declară unul din acești „eroi”. După lucru fac ce vreau.
Lipsa unei vieți de cămin organizate, interesante, tinerțești, lipsa unui curent de opinie puternic și ferm au generat „cazurile” care au făcut obiectul discuției organizate de comitetul orășenească U.T.C. cu tinerii căministi.
Cine sînt „vinoavații”? Cîțiva cu apucături înapoiate. Ei sînt vinoavați nominal — dar vinoavați sînt și comitetele U.T.C. ale marilor unități industriale din oraș, ai căror tineri locuiesc la cămin și care, inexplicabil, manifestă un nefiresc de zădărnici pentru problemele lor de viață. Să exemplificăm doar prin aceea că aproape 400 de tineri (în total la cele patru cămine din oraș locuiesc 900
VIORICA GRIGORESCU
(Continuare în pag. a V-a)

„Campioni absoluți”

Toate lucrurile create de
munca omului au o uriașă
doză din acel har profund
uman care se numește perseverență.
Aceste relicteții mi-au
fost prilejuate nu de viața
pe firmamentul științei a
unui nou Edison, sau a vre-
unei cruciale descoperiri ci
de un fapt mult mai modest
și, dacă vrei, mai anonim.
Și anume: mare parte a
cooperativilor din sectorul
legumiculturii ai cooperativ
agricole de producție din
Sintion, regiunea Crișana,
în afară de lapul și sînt tineri
sînt și pricepuți „grădinarii”.
De pildă, echipa
care lucrează la cultura
forajă a castraveților e al-
cătunată aproape în întregime
din tineri.
Legumicultura este partea
cea mai miglăoasă, cea mai

Miniaturi

sensibilă a agriculturii. Ea
cere, pe lângă alte, multă
preocupare, îngrijire și pa-
siență.
În anul 1964 tinerii legumicultori
din Sintion au ieșit pe locul al doilea la
concursul legumiculturii din țară.
Anul trecut ei și-au sporit
eforturile, aducînd cooperativelor
un venit de un milion de lei!
Au lăsat de pe locul secund, pe care
lucru secară, precum și drept
ca o săgeată — tocmai aici
perseverența lor a avut un
cuvînt de spus — spre locul
întîi: de curînd, în cadrul
unei festivități, tinerii
legumicultori din Sintion
li s-a decernat premiul întâi
acordat de Consiliul Superior
al Agriculturii. Li s-a
mal înmînat și un premiu
de 15000 lei din partea
Consiliului agricol regional.
Contribuția cea mai de
seamă la acest succes au avu-
t-o tinerii care lucrează
la cultura castraveților. Ei
parcă au sîlit pînă și simplul
pămînt și au reușit să
suprăînsă de 1500 m.p. în
medie, 12,4 kg castraveți pe
m.p. Un metru patrat de
pămînt produce, datorită lor,
12,5 kg castraveți! E o cifră
record, nemălîntărită
în țară!
Și astfel, după o muncă
îndelungată și curată spu-
nă, miglăoasă, plină de
pasune, tinerii din Sintion
sînt campioni republicani
absoluți!

ST. HARALAME

Problemele teatrului se bucură de mult timp de o atenție firească. Există o eferveșcență în ceea ce privește discutarea dramaturgiei românești sau străine, se emite puncte de vedere judicioase, exigente, se examinează la fel de atent repertoriile și locul dramaturgiei originale în ele mai ales al celei clasice. În acești ani dramaturgia originală a înregistrat unele succese, a răspuns cu promptitudine largirii sferelor tematice. Ceea ce rămâne încă de făcut e efortul de îmbunătățire a calității. Dramaturgia se apleacă adeseori spre temele fundamentale ale actualității, spre probleme de un interes maxim. În tratarea acestor teme există premise care îndreptățesc să privim cu încredere evoluția dramaturgiei originale. Se pot cita piese de Horia Lovinescu (Moartea unui artist, Omul care și-a pierdut omenia), de Paul Everac, Aurel Baranga etc., care îndreptățesc această atitudine. Dar nivelul pe care l-a atins proza și poezia, cu mult înaintea genului dramatic, ne obligă la exigență. E prea mic numărul de piese cu valoare artistică indiscutabilă în comparație cu acela al comediorilor facile, se utilizează încă modalități de tratare nepotrivite subiectului. Tată de ce considerăm oportună o discuție despre dramaturgia contemporană și critica de teatru. Publicăm mai jos câteva opinii.

Tribuna prietenilor artei

Anticipațiile unui început de echilibru

Dinu Sărau
critic de teatru

În fenomenul nostru dramaturgic la ora actuală mi se pare că se manifestă foarte vizibil un proces de maturizare în sensul observat de Horia Lovinescu al ridicării de la faptul mărunț de actualitate la problematica amplă care sesizează raporturile dintre individ și societate, raporturi care să impulsioneze spectatorul la meditație, la conștientizarea omenească în ceea ce privește lumea socialistă. Se abandonează tematicile minore și începe să se gândească mai adânc.

Sinteticele piese asupra cărora vreau să mă opresc: Ștefela nevăzută de Paul Everac, semnificativă încă sub aspect artistic dar și defavorizată de un spectacol opac al Teatrului Național, după cum mi se pare foarte interesantă piesa aceluiași, Simple coincidențe, pe care as fi văzut-o în deschiderea stagiunii bucureștene după cum as fi văzut-o și în revista Teatru. Sunt surprins că revista a publicat în schimb o piesă precară sub toate aspectele ca cea a lui Storin Aurel. Cu cine mă bat, fără a publica producții superioare acestea, de exemplu, piesele lui H. Lovinescu. Lipsa de circulație a pieselor îngreunează mult încercarea de a înscrie în repertoriu piese noi ale dramaturgiei originale. Nu pot să-mi imaginez un director de teatru care să nu militeze pentru un repertoriu cu piese naționale. Din pă-

cate, aspecte funcționarești în alcătuirea repertoriului duc la selecții lipsite de exigență. Astfel apar, mai ales în regiuni, piese cu Pastrele vitaminelor de B. Dumitrescu, Înținare la miezul nopții de M. Nadin și B. Dumitrescu, altele ca Alergătorul schiop de I. Bita. Am primit, nu chiar demult, o scrisoare de la niște tineri actori din Brașov, proaspeți absolvenți ai Institutului de teatru din care reproducem: „Mă adresez dv., ca să ne ajutați să facem lumină cu piesa pe care o anexez (înținare la miezul nopții n.n.). Sint mai multe păreri. Autorii: Nu înțelegeți (adică autorii) subtilitatea piesei. Direcția: Trebuie (cu subiect) să jucăm piesa! Actorii: Nu facem de ris și alungăm spectatorii, nu servește nimă, mai cu seamă nouă și teatrului! Spectatorii: ? ! ? (Ei nu știu pe ce vor da banii. Le vom auzi părerea după premieră)“.

Și totuși piesa a văzut lumina rampei cu toate că e realmente ridicabilă. Am văzut recent în revista Teatru o anchetă despre critica dramatică din care cu excepția unor intervenții (rețin Indecșii pe aceea a lui Lucian Pintilie) sint mai mult laude pentru revistă. Cele mai de seamă condiții pe care trebuie să le cere criticii de teatru, ca oricărei critici de altfel, sint promptitudinea și competența. Prima formă de manifestare a ei este cronică. Este adevărat că foarte multe ziare și reviste publică cronici dramatice, dar aici e vorba de nivelul foarte diferit al acestor cronici, de competența discutabilă uneori ca și de lipsa colaborării între cronicari. Revendicăm cronică de ziar aici a filmului lucruri nemulțumitoare, mai ales sub unghiul periodicității și al regularității semnificațiilor. Apoi nu înțeleg de ce nu se practică pe o scară mai amplă o cronică a pieselor ce n-au intrat încă în repertoriu. S-ar evita multe din selecțiile lipsite de exigență.

— Care trebuie să fie, după părerea dv., locul dramaturgiei originale în repertoriul teatrelor noastre?

— Întrebarea mi se pare oarecum de prisos, intrucât răspunsul ei se află pe buzele tuturor, este ca o axiomă: piesa românească trebuie să stea în centrul atenției celor care alcătuiesc repertoriul fiecărui teatru. Aceasta nu numai pentru că în general orice om de teatru are datorită de a promova dramaturgia țării lui ci și pentru un alt motiv. Este vorba de faptul că anul de-a pururi construcției socialiste oferă un tezaur de fapte, idei și sentimente care trebuie să găsească neapărat consemnarea în artă în general, în teatru în special. Dramaturgia, ca și ceilalți oameni de teatru, au de aceea o datorie serioasă de plătit pentru a fi la înălțimea realității noastre.

— Cum răspunde dramaturgia noastră marilor sarcini ale realității?

— Iată o problemă foarte serioasă, asupra căreia trebuie să reflectăm cu multă răspundere. Am ajuns după 20 de ani de revoluție culturală la o asemenea maturitate încât nu ne putem complăce într-o stare de autoluminare față de cantitatea pieselor originale aflate în repertoriu. Față de ceea ce au realizat celelalte genuri literare, celelalte arte noastre — plastică, muzică, arhitectură, — dramaturgia, artă prin excelență socială, nu a rostit nici pe departe cuvântul său greu. Mai mult decât atât, putem spune, cu unele limite, că multe din piesele scrise înainte aveau multă greutate, mai multe implicații filozofice, sociale și istorice. Nu ne putem permite risul de a înainta numai pe linia măiestriei și a subtilității de exprimare, neglijând conținutul de gândire și semnificația piesei.

— Care credeți că sint cauzele rămânerii dramaturgiei în urma prozei, a poeziei?

— Nu știu cum să le spun și nu mi se pare important acest lucru — important este că există unele cauze care fac ca dramaturgia originală să nu fie la înălțime. Iată, de pildă, un fapt. Așa cum am mai arătat, în fuga de schematic și didacticism, unii dramaturgi au dat drumul profundității, dar în ultimii anecdotici nu lipsite totdeauna de interes, dar goală de semnificații majore, fără auten-

— Ce credeți că trebuie făcut pentru dezvoltarea continuă a dramaturgiei noastre?

— Nu am „rețete minune” în buzunar și cred că nimeni nu le are. Cred însă că există un lucru principal și anume acela de a încuraja prin toate mijloacele dezvoltarea unei dramaturgie a adevărului și a esențialului. Aceasta deoarece cu fapte diverse și surrogat de viață nu se va putea merge mai departe, nu se va putea înfringe superficialitatea, convenționalitatea. Trebuie să ne apro-

adevărul vieții și adevărul artistic, pe acel care de bună seamă există alături de noi, chiar dacă nu-l cunoaștem încă. Nu mi se pare de prisos a recomanda să se încurajeze tinerii autori de a ataca piese într-un act, mai la îndemna posibilității lor.

— Ce forme concrete de încurajare a tinerilor dramaturgi și a experiențelor artistice propuneți?

— Chiar la aceasta voiam să mă refer, recomandând alcătuirea de spectacole „coupe” formate fie din mai multe piese scurte ale unui autor, fie din cele de autori diferiți, fără a neglija și alte modalități ca monologul, schița dramatică etc. În legătură cu aceasta am și propus, ca să spun așa, o întrecere între directorii de teatru sub lozincă „Un debut de valoare pe stagiune”.

— Care considerați că poate fi aportul criticii în dezvoltarea dramaturgiei?

— După părerea mea, critica poate da un ajutor foarte serios, ea avind o funcție stimulatorie, creatoare în procesul artistic al fiecărui autor în parte și al dramaturgiei în general. Dar legătura între critică și creația originală poate fi observată — ertați-mi gluma — în paralelismul rămânerii lor în urmă. Decumdată teatrul nostru național trebuie să se multimească cu existența unei cronici dramatice, care deși în progres, este insuficientă și nu fără păcate. Avem nevoie nu numai de o consemnare la zi a producției dramatice ci și de studii și eseuri serioase, generalizatoare, bogate în învățăminte esențiale pentru dramaturgi. Cred că sint în aserimentul colegilor mei de breaslă, dacă cer critică să prospecteze — cot la cot cu scriitorii — lumea nouă ale cărei coordonate filozofice și etice le stabilim azi, dacă cer criticul să nu fie un cenzor didactic și să fie un prieten, un sfătuitor, un animator aflat în primele rînduri ale noului fenomen literar.

PARALELISMUL RĂMÎNERII ÎN URMĂ

Interviu cu HORIA LOVINESCU

director al Teatrului „C. I. Nottara”

fică strălucire artistică. Fie că este vorba de dramă sau de comedie, cred că nu ne este permis să ne mulțumim cu aspecte mărunte, lăturale, nu ne este permis să alegem calea minime rezistențe, să mergem spre un succes facil, neglijând datorită de a aborda frontal marile probleme ale contemporaneității. Cu atât mai puțin este de admis subterfugul care se observă în unele lucrări, ce se prefac cu subtilitate a aborda pieptș problemele, simlul profundității, dar în ultimă instanță tăind firul în patru, fără a lăsa vreo urmă în conștiința spectatorului.

piem de adevăr și să-l surprindem în toată complexitatea lui cu curaj și cu răspundere. Ca un aspect mai concret as vrea să reamintesc ceea ce am mai spus și anume faptul că trebuie să ne aplecăm cu mai multă grijă asupra viitorului schimb de dramaturgi. Sint convins că există o mare rezervă de talente încă nedescoperite, care de abia așteaptă să iasă la lumină. Dovedind receptivitate, îndepărtând de noi pedanteria și severitatea excesivă în aprecierea tinerilor, trebuie să găsim pe acei care ne urmează și vor spune mai bine și mai interesant decât am spus noi,

Pledarie pentru dramaturgia esențialului

Reticențele sint uneori întemeiate

Călin Florian
regizor

În dramaturgia contemporană nu sintem încă la nivelul cerințelor publicului exigent de azi. Această problemă a fost discutată în repetate rînduri de către dramaturgi, critici sau practicieni ai teatrului. Dacă ar fi vorba numai de nemulțumirea unui regizor în legătură cu virtuțile scenice ale unor piese, s-ar mai putea discuta. Eu privesc însă piesa de teatru în primul rînd ca o creație literară, ca o expresie a atitudinii față de societate și de viață a unui om din zilele noastre, a unui autor contemporan. Căutînd anumite exemple, observăm că au fost situații în care, pe drept sau pe nedrept, oamenii de teatru au etichetat unele lucrări ca fiind „ne-zionice”, „neteatrale”. Un exemplu îl constituie Camil Petrescu. Ceea ce s-a făcut acum pentru valorificarea dramaturgiei lui și rezultatele obținute demonstrează că autorul și-a impus punctul de vedere, iar teatrele au greșit atunci. Nu este exclus ca asemenea greșeli să se mai repete și azi. Dar, consider că dramaturgiul nostru contemporan nu au motive să se plîngă de neatenția teatrelor. Cred că reticențele regizorilor și ale colectivelor teatrale sint de cele mai multe ori întemeiate, iar originea insuficienței promovării a unor autori contemporani pe scenele noastre, o găsim în primă și ultimă instanță tot în „calitatea” scrierilor lor. Cred că teatrele pot ajuta la promovarea noii dramaturgie, este bine s-o facă în tens, dar cu mijloacele specifice artei spectacolului. Neexcluzînd unele „îmbunătățiri” pe parcurs, optez pentru piesa finită. Consider că nu s-a făcut un serviciu dramaturgiei originale și nici personal unor dramaturgi, atunci cînd, sub pretextul larg al colaborării cu teatrul, s-au adus pe scenă piese cu multe imperfecțiuni, în speranța că ajutorul regiilor, al scenografului, al actorilor va face ca opera dramatică să se „rotundească” și să se imprimă. În foarte multe cazuri, așa s-a procedat, iar rezultatele au însemnat eșecuri.

„Am constat în ultimii ani o încercare de lărgire a orizontului dramaturgiei noastre. Investitia de idei începe să devină mai profundă. Dramaturgia începe să răspundă unor întrebări fundamentale ale omului contemporan, invită la luciditate, la o mai serioasă și mai complexă concepere a vieții, a omului în societatea contemporană (Șteiu sectorului științific de Al. Mironid — răspunde problemei feticilor, demonstrează că omul este pretențios față de relațiile cu semenii săi. De asemenea, H. Lovinescu cu Moartea unui artist și Omul care și-a pierdut omenia, iar mai de mult Dorin Dorian cu Secunda 58, Inscrisul succesiv vizibile în această privință).”

Au debutat recent cu piesa IUBESC PE AL 7-LEA (inițial

O condiție fundamentală: personajul autentic

Coman Șova
dramaturg

Inițială PINĂ LA CER FĂRĂ SCARĂ) în care am vrut să exprim dorința de participare a generației mele la construcția socialistă, lupta cu inerția, lupta pentru stîngerea idealurilor propuse în viață (ideauri derivate din imperativul socializării). Piesa a fost concepută ca un răspuns la întrebările mele și ale altora și am căutat să arăt că în epoca noastră orice vis este realizabil cînd depul efort, luciditate, participare.

Nu prefer un teatru de „discuție”, „dezbateri”, „pauze” evitînd caracterelor și situațiile care sã degețe niște simboluri universal valabile; pentru că știut este că simbolul se degețe dintr-un personaj viabil. Ideile trebuie îngemănate într-o acțiune teatrală.

Izvorul marilor satisfacții

Emanoil Petruț
actor la Teatrul Național „I. L. Caragiale”

clia pe Mironid și pe Mazilu care n-au oțeri Teatrului Național piesele făgăduite.

Personal, am interpretat în piesele românești unele roluri care m-au pus în fața unui adevărat examen de măiestrie actoricească (cum ar fi Dobrin din Ștefela nevăzută de Paul Everac). Această plăcere, printre cele mai bune din cele prezentate spectatorilor în ultimii ani, n-a sãsităc însă în măsura cunștință. Problemele artistice, detaliile reiterate la obținerea cãrării sau cãrării produs, prețul de cost, sint aspecte înfînite pe prima filă a oricărui ziar cotidian. La teatru pe spectator îl interesează alceva: viața omului, gîndurile lui. Descoperirile tehnice, curiozitățile științifice, au în om niște ecouri ample, transformatîndu-l sau lășindu-l în urmă. Și acest fapt se reflectă la om în relațiile lui complexe cu lumea și în relațiile cu masinile și agregatele. Or, fenomenele atît de importante nu sint totdeauna bine tratate în dramaturgia originală.

În primul rînd, creația originală

Victoria Dinu
directoarea Teatrului „Barbu Delavrancea”

vremii, piese din care să răzbată freazășim acestor zile, în care dezvoltîm construcția socialistă.

Asă propoșă și criticii dramatice faptul că dezbate cu vioare cam redusă problema dramaturgiei. Este necesară aici o infuzie de aer proaspăt. Cu ani în urmă, piesele românești se bucurau de o atenție sporită din partea cronicilor dramatici; ați textele cit și spectatoarele respective erau analizate meticolos, cu grijă. Aveau de căștigat de pe urma acestui fapt și teatrele și dramaturgi. Acum, piesele străine, problemele ridicute de dramaturgia străină preocupă mult prea intens pe cercetătorii fenomenului teatral. Nu avem nimic împotriva unor asemenea preocupări dar creația originală trebuie stimulată în primul rînd.

Imperativele actualității

Marcel Anghelescu
artist al poporului

repertoriul ultimelor două decenii cînd cu rînd și interes de cunoaștere am căutat și cred că am reușit să ilustrez chipurile ale oamenilor noi. De fiecare dată am descoperit oameni, idei, teme care vădeau dorința autorilor de a transmite mesajelor — prin literatura dramatică — noua manifestare a puterii de acțiune, a gîndirii poporului nostru. O dramaturgie originală — bine gîndită, într-o formă literară superioară, este necesară. Literatura dramatică nu poate fi scrisă de mintă, ea are un rol precis în dezvoltarea societății noastre. Oricît de talentat și pregătît ar fi actorul care poartă ideile creației dramatice în suflul lui, nu poate anima nimic dacă materialul literar care l se oferă nu se alîă la diapazonul maxim al calității artistice și nu răspunde imperativei majore ale actualității.

În critica literară paginile dedicate literaturii dramatice sint aproape un eveniment. Piesa de teatru este simțită drept altceva decît literatură și ca urmare criticul literar o neglijează cu regularitate. În lipsa lui de atenție există și ceva din teoria că piesa de teatru e de fapt un scenariu destinat scenei și că valoarea ei nu e de conceput în afara spectacolului. Teoria este falsă, cu consecințe din nefeciere vădite. Studiile despre piese de teatru, fie contemporane, fie clasice, sint puține. Numai în marile tentative de istorie literară este cuprins obligatoriu un capitol de teatru fără garanția unei tratări nesuperficiale. O istorie a literaturii dramatice românești cu un criteriu valoric solid ar rezolva lacuna devenind un ghid și un auxiliar de neprețuit pentru teatrul românesc.

Eforturile reunite ale criticilor literare ar putea pune la dispoziția teatrelor un tablou nuanțat al dramaturgiei românești. Un asemenea efort binevenit scotocim a fi și capitolul des-

pre Dramaturgie din compendiu. Literatura română de azi de D. Micu-N. Manolescu. Autorii și-au propoș să străbată literatura ultimilor douăzeci de ani (1944—1964) analizînd curentele de idei, concepțiile generale asupra literaturii, și reținînd din creațiile literare ale perioadelor ceea ce era de reținut. Operația este extrem de necesară la amintirea soroace prin posibilitatea ce o au autorii, cel puțin teore-

sambu ori parțiale se pot face. Este relevabil că în acest compendiu, dramaturgiei i s-a destinat un capitol aparte. Literatura dramatică e privită mai ales prin prisma capacității ei de a reflecta socialul, evenimentele perioadei, și din acest punct de vedere efortul autorilor este meritoriu. Turul de orizont realizat de critici este însă superficial, atenți cu precădere la amploarea tematică și mai puțin la

valoarea în sine a pieselor despre care se rostesc concluzii globale și adevărate: „grijă pentru reproducerea cadrului, pentru exactitatea reflecțiilor proceselor de muncă nu trebuie să covîrșească sub nici un motiv preocuparea pentru explorarea zonelor suflăștești. E o condiție a creației artistice de care nu s-a ținut întotdeauna seama. La adăpostul tematicii majore s-a manifestat, nu o dată, ostenta-

nale de cele ale teatrului modern atrăgînd atenția asupra existenței active a acestuia din urmă.

Oricum, analiza acestui sector literar rămîne mult pe deasupra și în orice caz la defășurată vădite de acuzitatea cu care sint tratate poezia, nuvela sau romanul. E de înțeles și dorința autorilor de a nu da prin spășit importanța unui sector vizibil inferior celor citate. Dar chiar în spațiul

restrîns pe care și l-au fixat, analiza putea fi mult mai aplicată. Mă gîndesc la faptul că autorii procedează ca niște îndrăgostiți de lectură, indiferenți — atunci cînd își comunică observațiile — la genul parcurs. Or, în cazul literaturii dramatice sint de observare și acele elemente care pot face piesele vizibile nu numai la lectură dar și ca spectacol, cadenta actelor, ritmul lor, articularea situațiilor, arta

profilul autorului și nu de piesă („admirabilă” zice textul). O opinie de valoare lipsită mai ales în prima parte a capitolului și nu putem săi de fapt părerea autorilor despre piese ca Borgia, Nunta din Peruggia, Michelangelo de Al. Kirilțescu, Ion și Sotomeea de Ion Călugăru, Horia de M. Davidoglu, lista putînd fi extinsă în majoritatea titlurilor citate de autori. Critica este înegal distribuită: despre Eminescu de M. Ștefanescu se spune cu îndreptățire că e tributul studiilor minate de sociologism vulgar uitînd a se observa că și piesa lui Camil Petrescu, Caragiale și vremea lui, în care apar Eminescu, Caragiale, Slavici, Titu Maiorescu, P. Carp, și alți oameni iluștri ai vremii, este și ea tributată unor interpretări ale jumismului, care nu sint confirmate de fapte. În ansamblul volumului, capitolul despre dramaturgia originală este discordant — criticii n-au fost consecvenți criteriului propoș — reflectînd de fapt situația specifică a dramaturgiei în contextul cultural.

S-au exprimat pînă aici mai multe puncte de vedere asupra dezvoltării dramaturgiei și criticii noastre actuale. Protagonștii paginii au opinat asupra situației dramaturgiei originale, a raporturilor ei cu teatrele și critica, a perspectivelor ei pînă în circulația ideii, sugestii sau a menirea de a apropia cu încă un pas dezideratele de realizare lor concretă. Luările de cuvînt atrag atenția asupra necesităților depistării și promovării de talente scriitoricești în dramaturgie, prin apariția unor nume noi. Se solicită din nou cariera de teatru, de data aceasta pentru popularizarea dramaturgiei originale inedite, după cum criticii i se cere să se ocupe și de piesele încă ne jucate, să ajute prin analize întreprinse în selectarea pieselor de către teatre. Intervențiilor criticii îl se preînde promptitudine și competență, discutarea diferențiată a aspectelor specifice fenomenului teatral contemporan. S-a emis și ideea unei reviste de teatru mai operative, care să se ocupe cu precizie de debuturile în dramaturgie, lucru pe care în prezent revista Teatru, după cum au arătat intervențiile, nu-l face. Teatrele ar fi serios stimulate astfel în alcătuirea unor repertorii echilibrați, îndemnați la mai multă atenție cu piesa originală recentă. În acțiunea de promovare a noilor autori rolul criticii rămîne hotărîtor și e de așteptat ael salt calitativ în discutarea lucrărilor dramatice înainte de punerea lor în scenă. Rezolvarea dezideratelor exprimate, depinde desigur și de secția de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor sau Consiliul teatrelor, de revistele literare care pot susține înăptuirea măsurilor preconizate în vederea unei largi încurajări a dramaturgiei originale.

Consecvența criteriilor

ACT CONSTITUTIV

I. Cooperativele agricole de producție: Balș, Baldovinești, Birza, Boicești, Căluș, Cîmpeni, Curtișoara, Dobrun, Drăgotești, Greci, Groșani, Găvănești, Iancu Jianu, Lăcrița, Leotești, Mărgăritești, Morunglav, Oboga, Osica de Sus, Osica de Jos, Pielești, Pîrșani, Pîrșoveni, Popinzălești, Robănești, Sopîrlia, Ungureni, Voineasa și Vulpeni, din raionul Balș, regiunea Oltenia, reprezentate prin delegații aleși în adunările generale ne constituim astăzi. 9 februarie 1966, în Uniunea raională a cooperativei agricole de producție din raionul Balș, cu sediul în orașul Balș strada Nicolae Bălcescu nr. 9.

II. Conferința Uniunii raionale Balș își însușește prevederile proiectului Statutului Uniunii Naționale, uniunilor regionale și uniunilor raionale ale cooperativei agricole de producție, ce urmează a fi aprobat de congresul de constituire al Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole și hotărâște — aderarea la Uniunea regională a cooperativei agricole de producție Oltenia.

III. Durata Uniunii este nelimitată.

Documentul, așa cum precizează, este expresia hotărârii a celor 29 de delegați membri ai celor 29 de cooperative agricole din raionul Balș. El poartă semnătura celor 249 de delegați participanți la conferința de constituire a cooperativei agricole din raionul Balș.

„...ne constituim astăzi 9 februarie 1966, în uniunea raională a cooperativei agricole de producție...” Numai cu cinci, cu șapte, cu zece ani în urmă semnatarii de azi iscăleau cu emoție cererea de intrare în cooperativa agricolă. Aveau convingeri, unii mai aveau însă și îndoieli. „Ce curs va lua viața noastră în viitor? Cum vom munci în colectiv?”

Votul de azi e însă limpede, hotărât. „Țăranii cooperatori din Drăgotești — spunea Ion Gheorghe, președintele cooperativei — mi-au dat mandat să votez pentru afilierea cooperativei noastre la uniunea raională. Sintem convinși că împreună, unindu-ne eforturile, vom valorifica mai bine pământurile, vom obține producții mai mari, venituri mai mari. Viața, propriile noastre succese demonstrează că, cooperativa agricolă de producție este calea sigură de ridicare a bunăstării țăranimii, de satisfacere a nevoilor economice și ale întregului popor. Uniunea raională a cărei constituire am fost împuterniciți s-o hotărâm azi, își propune, așa cum se arată în proiectul de statut, să unească eforturile celor 29 de cooperative ale noastre pentru aplicarea politicii partidului de

creștere a producției agricole vegetale și animale, de dezvoltare continuă a agriculturii socialiste pentru ridicarea bunăstării țăranimii, satisfacerea nevoilor economice naționale și ale întregului popor.”

„Scopurile pe care și le propune uniunea raională, a spus Nicolae Cojocaru din Leotești, sint identice cu cele ale țăranilor din cooperativa noastră și de aceea am primit mandat să votez pentru constituirea ei.”

Analiza activității desfășurată de cele 29 cooperative agricole de producție în anul 1965 și dezbaterile planului de măsuri al uniunii raionale a oferit celor peste 20 de delegați care au luat parte la discuții, posibilitatea demonstrării practice a rolului important pe care-l are constituirea uniunii.

ION ȘERBU

(Continuare în pag. a IV-a)

CONFERINȚE DE CONSTITUIRE A UNIUNILOR RAIONALE ALE COOPERATIVELOR AGRICOLE

Semnături solemne

pe certificatul bunăstării

848 de președinți și vicepreședinți, ingineri și medici veterinari, contabili și brigadierii, țărani cooperatori, cei mai buni gospodari ai satelor de dincolo de Olt, aleși în adunările generale ale cooperativei agricole, constituind organul suprem de conducere a Uniunii raionale Balș, își trec în revistă succesele obținute, analizează atent activitatea desfășurată anul trecut în cele 29 de cooperative agricole, stabilesc măsuri, acțiuni concrete, de cooperare a eforturilor în cadrul uniunii pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de partid: „creșterea producției agricole vegetale și animale, pentru dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste”. (foto. nr. 1)

„Trebuie să chibzuim bine. Vasăzică, dacă ne apucăm de treabă acum, pînă la semnat, dăm gata irigațiile pe 600 de hectare. Și pînă în toamnă mai putem face altele”. (foto. nr. 2)

„Fii atent. Cînd tei cuvîntul să spui neapărat și ce venit ne-a adus nouă grădina de zarzavat. Să susții propunerea cu înflințarea la Uniune a secției de valorificare a legumelor”. (foto. nr. 3)

Multe lucruri au trebuit notate. Pîrșovenii au explicat cum au obținut ei anul trecut 2186 litri lapte pe cap de vacă furajată. Cel de la Greci și Leotești despre modul cum au învins ei seceta. „Dacă și eu, cu brigada mea, aș fi procedat așa? Anul acesta însă nu mă las”. (foto. nr. 4)

Inginerul Dumitru Pădureanu, directorul S.M.T.-ului Olari, a vorbit, cum era firesc despre extinderea mecanizării lucrărilor. (foto. nr. 5)

„Da! Nu există nici o îndoielă. Unindu-ne eforturile vom realiza tot ce ne-am propus”. (foto. nr. 6)

Tînărul Constantin Stana, președintele cooperativei agricole din Pîrșoveni, a militat pentru mai multă chibzuință, pentru o mai bună organizare a muncii în fiecare unitate. Inginerul Gogu Esergiu, de la Voineasa, și Ion Logofetic, de la Morunglav, au demonstrat, pe baza experienței din cooperativele lor, că pămîntul poate fi mai bine folosit, că în fiecare unitate pot fi obținute producții mari. (foto. nr. 7, 8, și 9)

Actul constitutiv al Uniunii raionale a cooperativei agricole Balș, întrunește unanimitatea de voturi. (foto. nr. 10)

Fotografiile de ION CUCU

de peste notare

Procesul tinarului David Miller

David Miller, primul tinar american care s-a rupt ordinul de incorporare, in urma de protest impotriva intervenției S.U.A. in Vietnam, a fost declarat 'fot culpabil de către o curte federală din New York. Procesul s-a desfasurat timp de două zile cu ușile închise lara juri și în prezența doar a judecatorului federal Harold Tylor. Sentința va fi pronunțată la 15 martie a.c. Agenția Associated Press releva că David Miller este posibil de a pedepsi cu cinci ani închisoare și o amendă de 10.000 dolari. Apărarea a anunțat că va face recurs, întrucât consideră că acțiunea lui Miller nu încalcă drepturile prevăzute de constituția americană. David Miller și-a rupt ordinul de incorporare în cursul unei manifestații pentru pace în Vietnam, care a avut loc la 15 octombrie 1965 la New York.

Guvernul Harmel nu a rezistat dificultăților

Demisia cabinetului belgian

Începând de vineri, criza guvernamentală din Belgia a devenit electivă. În cursul dimineții primul ministru belgian, Pierre Harmel l-a prezentat regelui Baudouin demisia care a fost acceptată cu condiția ca guvernul să gireze turburile curente ale țării până la formarea noului cabinet.

Venit la putere la 27 iulie 1965 cabinetul de coaliție al partidelor social-cristin și socialist, cu vederi divergente, greu de armonizat, nu a reușit să înlăture dificultățile moștenite de la precedenta echipă ministerială, cu excepția unui „modus vivendi” în conflictul dintre flamanzi și valoni.

Introducerea unor măsuri de austeritate, decăderea economică a Valoniei, închiderea minelor de cărbuni din bazele carbonifere Borinage și Limbourg, au creat puternice nemulțumiri în rândul maselor populare. Acestea au ieșit și mai puternic în evidență în cursul săptămînilor premergătoare căderii guver-

nului, cînd docherii din portul Anvers, personalul de la telefoane și mînerii din bazinul carbonifer Limbourg au declarat grevă. De fapt, așa cum recunoștea zilele trecute corespondentul din Bruxelles al agenției France Presse, lovitura cea mai grea a fost dată guvernului Harmel de mînerii greviștii din Limbourg. La acestea, s-au adăugat în ultima instanță o altă problemă, cea a „medicilor”. Netelegrile intervenite încă la începutul anului 1964 privind regulamentul de funcționare a sistemului de asistență medicală, au fost transmise și guvernului Harmel, devenind un măr al discordiei între cele două partide ale coaliției guvernamentale — social-cristin și socialist. Pauza de 48 de ore acordată marți de Parlamentul guvernului pentru a apiana divergențele care separă cele două partide în problemele economice și sociale nu s-a soldat cu un compromis care să salveze guvernul.

Mitingul de la Sofia

BERLINUL OCCIDENTAL. Peste 1.500 de studenți au organizat recent o demonstrație de protest împotriva politicii S.U.A. în Vietnam.

Mitingul de la Sofia

SOFIA 11. Corespondentul Agerpres, C. Linte, transmite: Cu prilejul apropiatului alegeri de deputați pentru Adunarea Populară, staturile populare și de asessori populari, care vor avea loc în R.P. Bulgaria la 27 februarie, la Sofia a avut loc un miting. Au luat cuvîntul Tudor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, Gheorghî Traikov, președintele Prezidiului Adunării Populare, secretar al Uniunii Populare Agrare, Kimon Gheorghiev, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului Național al Frontului Patriei.

T. Jivkov a vorbit despre direcțiile principale și sarcinile politicii externe a R.P. Bulgaria, despre dezvoltarea colaborării cu țările socialiste și îmbunătățirea relațiilor economice și culturale cu țările capitaliste.

Referindu-se la agresiunea S.A. în Vietnam, T. Jivkov a declarat că Bulgaria se situează de partea poporului vietnamez în lupta sa justă.

Scrisoare deschisă adresată de Walter Ulbricht

Într-o scrisoare deschisă semnată de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., adresată delegaților la Dortmund al P.S.D.G., precum și membrilor și simpatizanților acestui partid, C.C. al P.S.U.G. a propus constituirea unui organ pe întreaga Germanie în vederea unei discuții publice asupra căii spre înlăturarea scîndării țării. Acest organ trebuie să fie alcătuit pe baze paritare din toate părțile populației. Pentru ca organul să poată fi constituit încă în acest an, reprezentanții ai P.S.U.G. și

Pe scurt

● ÎN capitala Ecuadorului a avut loc o nouă manifestație a studenților împotriva regimului dictatorial al juntei militare. Poliția a încercat să împrăstie demonstrația fapt care a dat naștere la ciocniri.

● ÎN zilele de 9-11 februarie, la Praga a avut loc o conferință pe țară a primilor secretari ai comitetelor regionale și raionale ale P.C. din Cehoslovacia, președinții comitetelor naționale regionale, raionale și ai unor comitee naționale orășenești și locale. Conferința a fost convocată de Comitetul Central al P.C. din Cehoslovacia și de guvernul cehoslovac. În cadrul pregătirii Congresului al XIII-lea al partidului.

● ÎNTE 17 și 18 februarie va avea loc la Washington prima reuniune a grupului de lucru al Comitetului special denumit (Comitetul McNamara) în vederea participării și secretarului general al N.A.T.O., Manlio Brosio.

● LA Jaipur — capitala statului indian Rajasthan — se desfasoară lucrările celui de-al 70-lea Congres al partidului Congresul național indian — partid de guvernămînt. Guvernul de a decide a fost rostit de președintele partidului, K. Kemaraj, care a făcut o trecere în revistă a activității partidului. Au mai rostit cuvînturi premierul indian, Indira Gandhi, și alți membri ai guvernului. Delegații au aprobat declarația de la Teșkent, iar Comitetul de redactare al Congresului a aprobat apoi în unanimitate proiectul de rezoluție pe marginea Declarației de la Teșkent fără nici un fel de amendamente.

● UN voi neașteptat de trist, înalt de înmormînt abundente, a provocat un adeverit haos în transporturile din unele regiuni ale Germaniei federale. Pentru curățirea zăpezii, care pe alocuri are o grosime de 1 metru, au fost mobilizate toate forțele disponibile și chiar unități ale Bundeswehrului.

● LANSAREA satelitului francez „D-1”, prevăzută să aibă loc vineri, a fost amînată pentru sîmbătă. Amînarea a survenit în urma unei deficiențe tehnice privind sistemul de legătură dintre racheta și postul de comandă de la baza de lansare.

Agravarea situației la Santo Domingo

Situația din capitala Republicii Dominicane continuă să se agraveze. Jol, pe străzile din centrul orașului, a avut loc o nouă demonstrație care a fost reprimată de forțele înteramericane care au deschis focul împotriva participanților la manifestație.

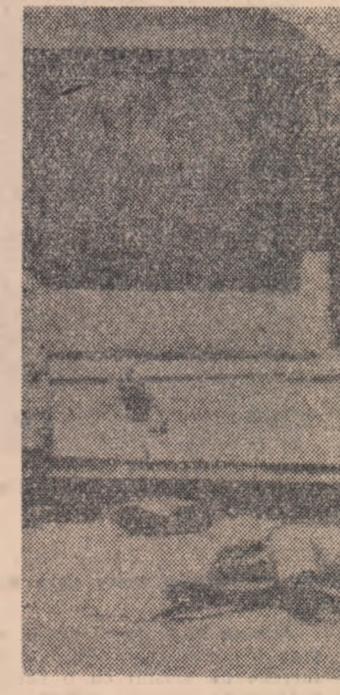
Se apreciază că în cursul ultimelor evenimente numărul victimelor s-a cifrat la 10 morți și peste 50 de răniți. Pe străzile centrale din Santo Domingo circulă neîntrerupt mașini blindate ale trupelor americane dislocate în Republica Dominicană. Transportul civil este complet întrerupt, iar magazinele sînt închise.

După cum anunță agenția Associated Press, demonstrații în semn de protest împotriva represaliilor la care au fost supuși studenții și populația din capitală, precum și împotriva staționării trupelor interamericane au avut loc și în alte localități din țară, cum ar fi San Juan de la Mangua, Romana și San Pedro de Macaris.

Jol, uniunile sindicale din țară și organizațiile de stînga au declarat o grevă generală de protest împotriva asasinatelor săvîrșite în aceste zile de trupele străine staționate în Santo Domingo, și împotriva lipsei de fermitate a guvernului provizoriu dominican care nu a putut determina nici pînă în prezent pe liderii militarilor de dreapta să părăsească țara. Federația studenților dominicani a declarat trei zile de doliu în memoria cătăenilor ucși în cursul recentelor evenimente.

Se relatează că, practic, autoritățile locale nu pot face nimic pentru normalizarea situației, întrucît trupele interamericane, care de 10 luni ocupă capitala țării „controlează” întreaga situație. În același timp cerurile influente ale militarilor de dreapta cer să se înceteze imediat din partea guvernului provizoriu dominican Hector Garcia Godoy, aprobarea concedierii și îndeplinirii definitive din armată a unui număr de aproximativ 400 de ofițeri constituționaliști.

REPUBLICA DOMINICANĂ. În urma recentelor ciocniri au fost semnalate numeroase victime. Aspect de pe una din străzile centrale ale orașului Santo Domingo.

După consultările care au avut loc la Londra, Atena și Ankara, cronica cipriotă înregistrează în aceste zile întrevederile de la Nicosia ale secreta- rului general adjunct al O.N.U. pentru problemele politice speciale, Jose Rolz Bennett.

Printr-o informație oficială, scopul vizajului lui Bennett este dublu. În primul rînd este vorba despre examinarea modului de funcționare al forțelor O.N.U. staționate pe insulă. În al doilea rînd, și fără îndoială acesta este principalul obiectiv, este vorba despre consultările privind continuarea eforturilor întreprinse pînă acum în vederea cunoașterii mai aprofundate a punctelor de vedere ale tuturor părților interesate în reglementarea problemei cipriote.

După sosirea sa la Nicosia, Bennett s-a întretinut succesiv cu președintele Makarios, cu vicepreședintele Kuciuk și cu reprezentantul secretarului general al O.N.U. în Cipru, Bernardes. Menționăm că înainte de începerea consultărilor din capitala cipriotă, înaltul funcționar al O.N.U. a vorbit ziaristilor despre deficitul înregistrat în finanțarea forțelor O.N.U. și a apreciat că în aceste condiții, cu un asemenea deficit, operațiua nu poate continua la infinit.

Vizita lui Bennett la Nicosia se desfasoară într-un moment destul de dificil. Evenimente petrecute în timpul din urmă au condus la o nouă înșirare a tonului interlocoțiilor. Întrevederile de la Atena, cu prilejul cărora a fost reafirmat principiul Enosisului, a stîrnit reacții violente la Ankara. Atmosfera s-a înrăutățit după publicarea comunicatului de la Atena și a continuat să se agraveze pe măsură ce zărele continuau să popularizeze diferite zvorniri. Astfel, ziarul cipriot „Agon” a cerut guvernului să precizeze poziția privind zvonurile referitoare la consultările anglo-americane în vederea aplicării principiului Enosis.

Potrivit zvonurilor, insula Cipru ar urma să fie unificată cu Grecia pe o bază federală. Turcii ciprioti ar urma să fie dotați cu o autonomie limitată. Cipriolii și-ar păstra independența economică și apartenența la zona lirei sterline. Drepturile de „suveranitate” britanică asupra bazelor militare situate pe teritoriul insulei ar urma să fie respectate de Grecia; aceasta ar urma să „închirieze” Angliei aceste baze. În sfîrșit, arhiepiscopul Makarios ar urma să fie numit vice-rege al Greciei în Cipru.

Zvonurile la care se referă amintitul ziar cipriot nu au primit nici un fel de confirmare din surse oficiale. Presa nu a menționat pînă astăzi vreun răspuns al guvernului cipriot la întrebarea pe care i-a pus-o ziarul „Agon”.

După întrevederile greco-cipriote din capitala greacă, la Ankara s-a reafirmat punctul de vedere turc în problema cipriote. Din articolele apărute în presă și din declarațiile diferitelor personalități politice, punctul de vedere al Turciei ar putea fi sintetizat astfel: acordurile în vigoare nu pot fi modificate unilateral sau prin punerea în fața faptului împlinit; nu va fi admisă nici o soluție urmînd dominarea unei comunități de către cealaltă; cele două comunități trebuie să participe împreună la administrarea insulei; alipirea Ciprului la un singur stat este inadmisibilă; reglementarea problemei cipriote trebuie să asigure menținerea echilibrului stabilit între Grecia și Turcia în conformitate cu prevederile Tratatului de la Lausanne.

În zilele următoare, agențiile de presă au relatat despre unele mișcări de trupe la granițele greco-turce. Oficialități turce au declarat că înrăutățirea relațiilor greco-turce se datorește planurilor privitoare la unificarea Ciprului la Grecia. Ministrul de externe al Turciei a atras atenția că „problema cipriote” a luat o turnură care poate duce Turcia spre un conflict armat.

Aceasta este conjunctura în care se desfasoară întrevederile lui Bennett la Nicosia. După cum se vede, momentul este binevenit pentru a se încerca o calmare a spiritelor. Aceasta a devenit cu altă mai necesară cu cit și pe insulă s-au înregistrat câteva incidente în zilele din urmă.

Întrucît Nicosia este doar prima etapă a călătoriei diplomatice pe care o efectuează Bennett, este încă prematur să concluzie privind eficacitatea generală a acestei noi misiuni care se desfasoară sub auspiciile O.N.U.

EUGEN PROEBUS

Declarația al R. D. Vietnam

HANOI 11 (Agerpres). — Agenția vietnameză de presă transmite o declarație dată publicității la 10 februarie de către Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam în care recenta conferință americană-sud-vietnameză de la Honolulu este condamnată ca o nouă manevră prin care guvernul american caută să consolideze sprijinul politic al autorităților marionetă de la Saigon pentru continuarea războiului său de agresiune în Vietnamul de sud. Toate așa-numitele „angajamente” luate de S.U.A. față de autoritățile sud-vietnameze, se spune în declarație, nu pot absolvi guvernul american de răspunderea pe care și-a asumat-o la conferința de la Geneva din 1954 cu privire la Indochina în legătură cu respectarea suveranității, independenței și integrității teritoriale a Vietnamului.

Declarația atrage atenția că conferința de la Honolulu „reprezintă o provocare extrem de serioasă la adresa poporului american și a popoarelor din lumea întreagă. Ea reprezintă, de asemenea, o nouă încălcare grosolană de către imperialismul american a independenței și suverani-

Succesul ansamblului „Ciocirlia” la Philadelphia

PHILADELPHIA 11 (Agerpres). — La 9 februarie Ansamblul românesc „Ciocirlia” a prezentat programul său de cîntec și dansuri populare în fața a 3.000 de spectatori, care au umplut pînă la refuz sala Academiei de muzică din Philadelphia.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes. Presa din Philadelphia apreciază în cuvinte elogioase frumusețea artei populare românești. Comentatorul Daniel Webster de la „Philadelphia Inquirer” scrie în numărul din 10 februarie despre „prospețimea dansurilor, despre costumele și insușirile fără sîrșit pe care o emană dansatorii”. „Un interes deosebit, arată ziaristul, l-a produs grupul de instrumentiști care au acompaniat pe dansatori și au executat melodii românești”.

neajul bombelor care urmează să fie aruncate asupra R.D. Vietnam va fi de două ori mai mare decît cel al bombelor lansate în timpul războiului din Coreea. Această sursă menționează că unii reprezentanți americani cereau chiar cvadruplarea. S-a aflat de asemenea, despre sporierea efectivelor americane în Vietnam. Ceea ce acum două săptămîni era dezmintat la Washington, în prezent devine realitate. În 1966 în Vietnamul de sud vor fi 400.000 de soldați americani. Se poate ora încrede cineva în această cifră? În Vietnamul de sud nu a semnat acest acord și nu este vorba decît de un acord militar de încetare a focului”. Este evidentă poziția de ignoranță a prevederilor importante conținute în acordurile semnate la Geneva în 1954 și a căror aplicare este esențială pentru orice reglementare a problemei vietnameze. Afirmarea acestei poziții este concludentă pentru obiectivele politicii „comune” a Washingtonului și Saigonului, politici de agresiune, bazată pe încălcarea brutală a acordurilor de la Geneva.

Actualmente o nouă misiune americană condusă de vicepreședintele Humphrey și din care fac parte Harriman și McGeorge Bundy întreprinde un turneu într-o serie de țări asiatice începînd cu Vietnamul de sud. Observatori politici consideră că această călătorie este direct legată de punerea la punct a planurilor privind extinderea războiului în Vietnam.

Între timp, Statele Unite intensifică războiul în Vietnam. Zilnic continuă raidurile aeriene și după cum precizează diversele comunicate escadrile americane „atacă toate obiectivele de pe căile de comunicații pe care pot să le zărească”. În Vietnamul de sud luptele lui o amplasare tot mai mare. Aceste chestiuni sînt direct legate de ceea ce s-a discutat în Insulele Hawai și demonstrează că cercurile extremiste războinice din Statele Unite perseverenț pe drumul agresivității. Drum care nu poate să ducă decît la noi eşecuri.

P. NICOARA

„Conferința din Hawaii a contribuit de fel la soluționarea crizei din Asia...” Aprecierile aparțin trismului special la Honolulu al agenției FRANCE PRESSE — Francis Lara — care a căutat să desprindă principalele concluzii ale întâlnirii care a avut loc în insulele Hawaii.

Documentele publicate după terminarea conferinței de la Honolulu pun principalul accent pe elemente pur propagandistice, pe o încercare de a demonstra, chipurile, preocuparea conducătorilor americani și a virfurilor guvernului marionetă sud-vietnamez pentru o „evoluție pașnică și economică sănătoasă” în Vietnamul de sud. Din aceste motive comunicatul în zece puncte dat publicității tratează la primele opt capitole așa-zisele măsuri pentru „stabilitate” în Vietnamul de sud.

Dar ca și alte manevre propagandistice americane (inclusiv a aceluia de factură foarte recentă) structura comunicatului și a declarațiilor făcute în Insulele Hawai nu a putut induce în eroare pe nimeni. După cum sabinului corespondenții de presă, Honolulu a fost din totdeauna locul unde au fost adoptate hotărârile secrete în legătură cu războiul de S.U.A. în Vietnam. Adugăm că toate aceste hotărâri erau axate inevitabil, așa cum a dovedit-o evenimentele, pe extinderea războiului agresiv în sud-estul asiatic. Din surse oficiale lucrul acesta rezultă și în momentul de față. Se știe că la Honolulu reprezentanții guvernului marionetă de la Saigon și virfurile militare americane au cerut o intensificare deosebită a războiului din Vietnam. Un înalt funcționar al Administrației americane, citat de corespondenții de presă, preciza că to-

Comentariul zilei Politica agresiunii

față de hotărârile adoptate inițial. Nimic nu poate garanta că lucrurile nu se vor repeta. Comunicatul dat publicității vorbeste deschis despre „o politică de creștere a efectivului militar”.

Primele declarații făcute la Washington demonstrează că tocmai intensificarea războiului din Vietnam și încercarea de a oferi o aparență de stabilitate guvernului de la Saigon au reprezentat problemele cheie în numele cărora președintele Johnson s-a deplasat în Hawaii. Declarațiile făcute de McNamara în cadrul unei interviu radiofuzat resping orice fel de propuneri formulate în ultimul timp chiar în cercuri militare americane privind o modificare a strategiei americane în Viet-

nam. El pune accentul pe necesitatea unui „caracter” ofensiv al politicii militare a S.U.A. în Vietnam.

Colaborarea între Administrația Johnson și marionetele sud-vietnameze nu are nimic comun cu proclamarea așa-ziselor „scopuri pașnice” de către S.U.A. în Vietnam. Discursurile solemne roșite în fața ziaristilor la Pearl Harbour căutau să scoată în evidență tocmai acest aspect. Iată însă care sînt opiniile marionetelor sud-vietnameze în legătură cu importanța acordurilor de la Geneva: „Vietnamul de sud nu a semnat acest acord și nu este vorba decît de un acord militar de încetare a focului”. Este evidentă poziția de ignoranță a prevederilor importante conținute în acordurile semnate la Geneva în 1954 și a căror aplicare este esențială pentru orice reglementare a problemei vietnameze. Afirmarea acestei poziții este concludentă pentru obiectivele politicii „comune” a Washingtonului și Saigonului, politici de agresiune, bazată pe încălcarea brutală a acordurilor de la Geneva.

Actualmente o nouă misiune americană condusă de vicepreședintele Humphrey și din care fac parte Harriman și McGeorge Bundy întreprinde un turneu într-o serie de țări asiatice începînd cu Vietnamul de sud. Observatori politici consideră că această călătorie este direct legată de punerea la punct a planurilor privind extinderea războiului în Vietnam.

Între timp, Statele Unite intensifică războiul în Vietnam. Zilnic continuă raidurile aeriene și după cum precizează diversele comunicate escadrile americane „atacă toate obiectivele de pe căile de comunicații pe care pot să le zărească”. În Vietnamul de sud luptele lui o amplasare tot mai mare. Aceste chestiuni sînt direct legate de ceea ce s-a discutat în Insulele Hawai și demonstrează că cercurile extremiste războinice din Statele Unite perseverenț pe drumul agresivității. Drum care nu poate să ducă decît la noi eşecuri.

P. NICOARA

Cele două săptămîni de dezbateri ale simpozionului de la Cairo pîrvitor la căile de industrializare a Africii, organizat în colaborare cu Comisia economică O.N.U. pentru Africa (E.C.A.), s-au soldat cu recomandări importante. Este vorba de un simpozion în cadrul acordată planificării pe scară națională, ca o condiție de bază pentru dezvoltarea economică a întregului continent. Totodată, la lucrările simpozionului au fost abordate probleme majore legate de mijloacele de finanțare a in- dustrializării și pregătirea de ca- dre necesare procesului de progres industrial.

La încheierea lucrărilor, ministrul egiptean Mustafa Khalil a declarat că recomandările elaborate vor constitui o contribuție majoră pentru Conferința mondială de dezvoltare industrială care urmează să aibă loc la Geneva în 1967.

După Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare de la Geneva, preocuparea țării africane pentru dezvoltarea in-

dustrială a luat forme organizate, în cadrul căruia simpozionul încheiat miercuri la Cairo are o însemnătate majoră.

Tom Mboya, ministrul economiei și dezvoltării al Kenyei a declarat în cadrul lucrărilor că ceea mai importantă sarcină este „destinarea mizeriei și asigurarea

duse de origine vegetală, iar carnea, laptele și ouăle sînt consumate foarte rar de pășuni largi ale populației. Pe lângă problemele subnutriției ale cărei rezultate sînt bolile tipice ale alimentării (pe-lagra, trachoma etc.) se înregistrează un exod al populației rurale spre centrele orășenești. În

zuit de acord asupra recomandărilor puse la punct la conferința de la Cairo.

Cu toate că dispune de resurse naturale foarte mari, continentul african, al cărui teritoriu este egal cu acela al S.U.A., Europei occidentale, Indiei și Chinei înaltă, furnizează în ora actuală doar 2 la sută din producția globală industrială, iar industria este concentrată numai în câteva regiuni ale continentului. S-a calculat că pentru a ajunge la nivelul țărilor industrializate, țările africane ar trebui să-și sporească producția industrială de 25 de ori. Căutarea celor pentru realizarea acestui obiectiv nu este de loc lesnică: dacă se ține seama de prezența monopolurilor străine și de rezistența vechilor puteri coloniale, cătara îl se adaugă și investiții noi, de a lăsa pe seama populației africane să-și rezolve problemele respective și să respecte independența lor națională.

Acum depinde de hotărîrea de care vor fi traduse în viață de către statele africane recomandările simpozionului, pentru ca dezvoltarea continentală africană să fie cit mai repede depășită.

Z. FLOREA

Proiecte de industrializare a Africii

rețea securității economice a Africii”, Mizeria, la care se referă ministrul Kenyei îmbracă aspecte diferite. Eu este generată de starea de subdezvoltare care se manifestă print-o producție industrială foarte mică și print-o producție în agricultură foarte redusă. În studiile de specialitate în luiza că importul de capital străin ar rezolva totul — ou că-